

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăzii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

Revendicările economice.

(*) Am publicat o dare de seamă asupra conferinței publice ținute de dl D. A. Teodoru în localul Ligei din Paris (Café Voltaire) și am făcut câte-va aprecieri asupra unor observațiuni ale conferențiarului.

Observațiunile dlui Teodoru, ori-cât de obiective, ar fi putut de sigur să fie făcute aiurea, decât în fața străinilor, cu atât mai mult că desbaterea lor prealabilă în cercurile celor competenți ar fi putut feri pe conferențiar de unele erori, și n'ar fi lăsat pe auditorii săi neinițiați sub impresia că noi ne luptăm în chip ușuratic, fără a ne fi gândit la unele puncte esențiale ale politicii noastre.

Acuma, că lucrul e făcut și nu se mai poate face nefăcut, credem că o lămurire, și mai târzie, asupra punctelor puse de dl Teodoru în discuție, nu poate fi decât folositoare, pentru orientarea cel puțin a auditorilor români pe cari d-sa i-a avut și pentru a se evita pe viitor asemenea greșeli.

Dacă am înțeles bine cugetarea dlui Teodoru, d-sa găsește trei neajunsuri mișcării noastre naționale: *antidul*, că în programul nostru nu avem soluțiuni pentru marile chestiuni economice care interesează poporul nostru; *al doilea*, că nu avem o soluțiune precisă și o atitudine hotărâtă în politica exterioară; *al treilea*, că pasivitatea noastră față de luptele parlamentare e o atitudine greșită în care persistăm numai pentru a putea face cum zice vorba nemțească: *gute Miene zum bösen Spiel*, deoarece, intrând în luptă, am fi învinși pe toată linia de forțe superioare ale adversarilor nostri.

Să ne înțelegem asupra acestor trei puncte în deosebi, cu atât mai mult că dacă ar fi adevărat că noi nu ne-am gândit și nu ne gândim la niște chestiuni atât de importante, s'au dacă le-am fi dat soluțiuni greșite și necorespunzătoare intereselor poporului român, atunci politica noastră, a Românilor din Transilvania și Ungaria, s'ar reduce la un mare nimic, ea ar fi greșită în însăși bazele sale, și toate sforțările generațiilor din trecut și ale noastre n'ar fi avut, și n'ar avea nici pe viitor, nici un înțeles și nici un scop.

Întâia observație a dlui Teodoru este că programul nostru în vigoare nu cuprinde soluțiuni de ordine economică, și că politica noastră, evoluând treptat dela revoluția din 1784, când ea avea un caracter exclusiv economic, a ajuns astăzi să fie concretizată într'un program cu caracter exclusiv politic.

Mărturisim, că am fi dorit mai multă precizie asupra acestui punct al conferinței în raportul nostru; am fi dorit adică să știm ce înțelege dl Teodoru prin cuvintele „revendicări economice” și altele asemenea. Căci dela buna precizare a lucrurilor atărnă dacă d-sa are ori nu dreptate în observația ce face asupra acestei lipse ce găsește programul nostru.

Se pune d-sa din punctul de vedere al ideilor socialiste, fiziocratice, mercantile etc., și constată, că noi nu suntem nici socialiști, nici liber-schimbști, nici protecționiști, — că nu cerem de pildă reducerea orelor de lucru, un minimum de salar, taxe exorbitante asupra moștenitorilor, că nu ne-am pronunțat dacă suntem partizani ai liberalismului economic cu al său *laissez faire, laissez passer*, ori ai tarifelor prohibitive-protecționiste?...

Evident, că d-sa are dreptate în acest cas.

Dar' noi nu vedem necesitatea constatării, că partidul național nu e un partid socialist, liberal, protecționist etc., pe terenul economic, cu atât mai puțin de a i-se bănu, că programul său nu-i dă nici un caracter net în această privință.

Noi am spus-o de repetite ori și o spunem din nou, că nu suntem un partid *politic* în înțelesul strict al cuvântului, un partid care îmbrățească cutare sau cutare ordine de idei, interesele cutărei sau cutărei clase sociale aparte și care declară război altor idei și intereselor altor clase sociale. Noi suntem un partid *național*, ceea ce înseamnă, sub multe raporturi, o noțiune cu mult mai complicată decât cea dintâiu.

Noi avem interese *naționale* de apărut, *decă interesele tuturor claselor care alcătuiesc națiunea noastră*.

Urmează de aci, că un program economic, în înțelesul obicnuit, apărând numai interesele plugarilor, ori numai ale comercianților etc. nu ni-se poate cere, — fără a mai ținea socoteală, că ne-ar lipsi puterea de a-l executa, în condițiunile politice, în care ne aflăm pentru moment. A formula un program economic în favoarea *națiunii* române, dl Teodoru va recunoaște-o, că nu e lucru ușor, ear' a cere dela adversarii nostri executarea lui, ar fi cel puțin naiv din partea noastră.

E drept, că un lucru s'ar putea face pentru întregirea programului din 1881, și anume adăugarea unui punct special în care să se ceară o justă repartizare a lucrărilor publice, menite să ridice starea economică a popoarelor, pe *toată* întinderea țerii; am putea cere bună-ură, ca rețelele de căi ferate ce se fac din banul public să nu se concentreze de preferință în regiunile maghiare, ci să se aibă în vedere și interesele celorlalte popoare, care deopotrivă contribuie la formarea tesaurului public. E tot atât de drept însă, că în acest cas, dacă programul ar fi mai complet, un asemenea desiderat n'ar fi mai puțin platonice.

Dar', în afară de aceasta, lupta noastră are bazele ei istorice. Temeiul său de drept public este *autonomia Transilvaniei*, pe care nici un moment nu trebuie să o pierdem din vedere, dacă voim să nu ne răticim în apăsări greșite. Marele principat al Transilvaniei nici-odată n'a fost cucerit de Ungaria.

El a fost totdeauna autonom. Ear' anexarea lui din 1867 s'a făcut în condițiuni neregulate, recunoscute și mărturisite de Coroană însăși; în tot cazul ea s'a făcut fără consimțământul nostru, cari alcătuim majoritatea populațiunii, ba în contra protestării noastre solemne și în contra protestării tot atât de solemne a deputaților sași... Și să nu ni-se spue, că a trecut de atunci vreme și că astăzi trebuie să ne obișnuim în ideea, că Transilvania e o parte a Ungariei, cum ar fi un comitat oare-care de pe pustă. În afaceri de acestea nu există prescripțiune. Și ceea-ce a fost vicios la început, la origine, nu poate fi validat prin nici un termen, prin nici o trecere de vreme.

Așa fiind, e natural ca programul nostru să fie *politic* și nu economic. Ba e atât de natural, încât o altă obiecțiune ar fi mai la locul ei de cât aceea a dlui Teodoru, dacă i-s'ar face, — și anume că el ar pute să se oprească la *antidul* său punct: „*autonomia Transilvaniei*”, — desiderat esențialmente politic, — de oare-ce acest punct realizându-se, celelalte s'ar realiza dela sine, *de către noi și prin noi*. Și noi sperăm că până în cele din urmă așa are să fie!

Să ne închipuim acum, pentru moment, că speranța noastră se realizează mâine. Ce s'ar întâmpla? Transilvania ar avea dieta sa, în care toate popoarele ar fi reprezentate în proporțiunea însemnatății lor, — judecată după anumite criterii, pe care legea electorală le-ar stabili. (Să nu se uite aci, noi suntem pentru sufragiul universal, — vezi punctul 6 al programului.) În dieta Transilvaniei astfel constituită s'ar discuta diferitele interese ale țerii, printre care cele economice de sigur în primul loc; s'ar avea în vedere nevoile fiecărui popor și fiecărei clase sociale; grupările parlamentare s'ar face tocmai pe aceste interese, — și noi nu ne îndoiim nici decum că

interesele economice ar avea un rol însemnat la formarea acestor grupări. Atunci ar pute fi vorba de programul nostru economic. Și nimic de mirare, dacă în această privință nu ne-am afla cu toții într'o părere, dacă în cutare sau cutare chestiune o parte din Români ar vota cu o parte din Sași, o altă parte cu o parte din Secui, etc. Lupta parlamentară ar produce, cu alte cuvinte, efectele sale și aci, și ura de rasă încetând, partidele s'ar forma pe ordine de idei deosebite de cele de azi, fiecare alegându-și locul ce l-ar crede mai potrivit cu ideile sale pentru realizarea binelui comun, care ar fi de sigur idealul tuturor. — Nu trebuie să mai adăugăm că aceeași grupare s'ar întâmpla și între cetățeni, cari s'ar ralia, fiecare, la partidul ce ar reprezenta mai just aspirațiile sale naționale, ideile sale politice și interesele sale economice.

Dar' aceasta e situația noastră astăzi? Din nenorocire — nu! Lupta noastră are un alt caracter. Noi trebuie să ne apărăm înainte de toate *naționalitatea* amenințată. Trebuie să resistăm loviturilor ce ni-se dau pe toate terenurile de niște guverne și de o societate șovinistă, *tocmai pentru-că suntem Români*. Căci noi, aceste milioane de oameni, voim să ne apărăm dreptul de a fi și de a rămâne ceea-ce suntem: Români, de a ne pute vorbi limba noastră, frumoașă ori urâtă, de a ne pute face înțelegere de ea în deregătorile statului, într'un cuvânt, de a ne pute desvolta sub toate raporturile în genul nostru național. Lupta noastră, în aceste condițiuni, e mai mult o *luptă de rezistență* în contra unei puteri de stat pornite a rău, care voiește și urmărește pe toate căile *desființarea noastră ca popor românesc*.

Și lucrurile fiind așa, deosebirea e mare.

De altmintearea nici în alte privințe nu e strict exactă afirmațiunea, că programul nostru ar fi exclusiv politic. Căci în definitiv să ne gândim la enorma înfruntare economică ce ar avea realizarea postulatelor noastre, zise exclusiv politice, și să ne deprindem a judeca lucrurile și după rezultatele lor practice. Nu vede d. Teodoru avantajile economice ce ar rezulta din realizarea amintitelor postulate, din introducerea limbei române ca limbă oficială bună-ură, din aplicarea de magistrați români în cercurile locuite de Români, etc?.. Noi le vedem, — și încă bine. Și credem că chestiunea numai pusă, ne scutește de ori ce răspuns. În societate, ca și în viață, totul se înlanțuiește, — și nimic nu se întâmplă într'o parte fără să se răsunet în alta. O revendicare *politică* spre binele unui popor nu se poate întâmpla fără a nu avea o influență bună asupra stărei lui *economice*; — și nici nu e de presupus, că un popor ar formula desiderate cu caracter politic, care ar contrazice, sau ar lăsa neatins interesele sale economice.

Programul nostru într'un cuvânt, fiind programul unui *popor*, ear' nu al unui *partid*, nu poate cuprinde soluțiunile pe care programul unui partid le poate preciza în interesul unei clase sociale, ci trebuie să dea expresiune intereselor comune ale *întregului* popor, ale *tuturor* claselor sociale.

Adversarii nostri Maghiari au ajuns pe calea *politice* la importanța la care au ajuns, — și astăzi de arme *politice* se slujesc în contra noastră, pentru a ne reduce politicește la nimic, pentru a ne ruina economicște și a ne desființa naționalicește. De lupta *politică* avem să ne slujim și noi în rezistența noastră, — ear' consecințele economice datorite stărei de lucruri politice, vor înceta dela sine, când vom fi triumfători pe acest teren, în virtutea legii, că suprimându-se cauza se suprimă și efectele. Celelalte rele condițiuni economice, la care cu toții trebuie să ne gândim, vor forma obiectul preocupărilor și desbatărilor ulterioare, cum aceasta se întâmplă în toate statele adevărat constituite. *Dar' lupta noastră*

pentru moment e o luptă de existență națională.

Acestea — în ce privește observațiunea d-lui Teodoru, că programul nostru ar fi pierdut caracterul economic ce-l avea acum o sută de ani, și că aci ar fi o lacună care i-ar scădea valoarea. Asupra celorlalte observațiuni ale d-sale vom reveni în deosebi.

Sibiu, 30 Aprilie n.

Chestiunea limbei în Bucovina.

Un corespondent particular din *Cernduți* ne scrie: „Aflu din izvor sigur și foarte aproape de cercurile noastre conducătoare, că deputații nostri *Dr. I. Zurean, Dr. G. Popovici* și *G. baron Vasilev* vor face după feriele parlamentare, cari expiră acum, pașii necesari pentru a regula și pentru Bucovina *chestia limbei*, devenită acută prin intrarea în vigoare a noii proceduri civile. Clubul deputaților români va căuta să ajungă la o înțelegere cu deputații *Volan, Straucher* și *Stefanovici* și astfel se crede, că majoritatea deputaților bucovineni va procedea solidar în această cauză atât de importantă și din punct de vedere național”.

Înregistrăm știrea cu bucurie.

O ispravă a metropolitului Bucovinei.

În istoria evenimentelor ce se petrec în soria noastră vecină, în mult cercata Bucovina numele metropolitului Ciuper-covici e legat de fapte nu prea glorioase; el reprezintă ingenuunchierea față de guvern și curentul desnaționalist. Ultima sa prezentă în Viena a întrebuit-o acest prelat pentru a consimți la numirea unui *rutean*, a agitatorului *Vorobkiewicz*, în consiliul școlar al Bucovinei, la locul ocupat până acum de un *Român* și rezervat acelei persoane, pe care o recomandă metropolitul și consistorul. *Tirgul* încheiat odată între metropolit și ministrul *Gautsch*, n'a mai putut fi răsturnat nici prin sforțările cele mai hotărâte ale deputaților români.

Ministrul avea în partea sa pe metropolit și era astfel la adăpost legal, în aparență cel puțin. Ear' metropolitul a făcut acest serviciu Polonilor rutenofili pentru a-și înalța pe ginerile sau, consilierul *Kossowicz* din Lemberg, la rang de consilier aulic.

Poftim politică!

Nota. Chestiunea cutoei devine tot mai încurcată, și deslegarea ei tot mai anevoioasă, astfel, că rezultatul final al lungilor pertractări, cari au avut loc între guvernul austriac și cel unguresc, verosimil are să fie *caderea ambelor guverne*.

Comisiunea austriacă, emisă din partea parlamentului pentru statorirea *cutoei*, a decis anume în ultima ședință, ținută în prezența prim-ministrului *Badeni* și a ministrului de finanțe *Bilinsky*, că nu cedează nimica din cheia statorită în anul trecut, care e următoarea: 58 procente pentru Austria și 42 procente pentru Ungaria. A decis mai departe, că mâine, Sămbătă, va veni întregă la Buda-pesta unde va alege o sub-comisiune, care are să înceapă pertractări verbale cu subcomisiunea parlamentului maghiar. Dela aceste pertractări nu se așteaptă altcum nici un rezultat, și ele se țin numai din simplă formalitate. Se știe, că comisiunea maghiară asemenea ține la punctul ei de mâncare statorit în anul trecut, care sună astfel: „nu plătim mai mult decât am plătit până acum, adică 31 procente”. Diferința e dar' atât de mare, încât de ajungerea la o înțelegere nici nu poate să fie vorba. Guvernul austriac ar fi aplicat a se mulțumi cu 37 procente, și cu mari opinii poate că i-ar succeda să înțighe-beze o majoritate parlamentară pentru acest proiect, ear' *Banffy*, asemenea ca mari opinii, i-ar pute vota 34—35 procente (mai mult însă nu), — dar' cu atât nu e mulțumit *Badeni*.

Diferință există dar' chiar și între proiectele guvernelor, și de aceea izbucnirea apropiată a unei crize, fie numai în Ungaria, ori apoi în ambele țeri dualistice, e foarte verosimilă.

„Trăească nația românească!”

— Nou proces monstru la Arad. —

De abia s'a sfârșit cu procesul *Severșinenilor* și tribunalul din Arad a pornit un nou monstruos proces politic în contra Românilor. După *Severșin* urmează acum *Curticiul*, mare comună românească. În cel dintâiu erau 54 acușați și mai mulți martori; în acesta sânt 12 acușați și vre-o sută de martori.

Severșinenii erau acușați de revoltă; *Curticienii* tot așa. Aceia de fapt n'au voit să permită un lux de iluminare în conta lor; aceștia într'un moment de însuflețire au strigat, se zice:

„Să trăească nația românească!”

Așa se fac revoluțiunile la noi: prin smulgerea felinarelor netrebnice de pe stradă, ori prin izbucnirea unui: „să trăească!”

Și autoritățile maghiare iau la serios aceste «revoluțiuni» și duc înaintea barei judecătorești pe «capii revoluțiunilor».

Procesul *Curticienilor* se va pertracta *Marția viitoare, la 4 Main n.* adică pe timpul duratei sinodului. Acușații sânt țărani fruntași din Curtici. Apărător va fi dl *Ioan Suciu*, avocat în Arad.

Procesul are fond millenar; «revoluția» cu «să trăească nația românească!» s'ar fi făcut ca echou la sârbările millenare.

De aceea procesul *Curticienilor* se promite interesant! Cetitorii nostri, sperăm, vor avea un raport detaliat la timpul său.

Monarchul nostru la Petersburg.

Visitele Monarchilor au totdeauna o mare însemnătate politică. Ori-ce s'ar zice, ele nu se fac numai din simplă curioasie. De aceea lumea privește cu mare interes, de multe-ori cu mare înțigire de ele.

O însemnătate deosebită are visita de acum a Monarchului nostru la Petersburg, unde i-s'a făcut o primire strălucită. Lumea politică aduce visita aceasta în strînsă legătură cu evenimentele din Orient. Se poate adevărul însă e, că scopul adevărat al vizitelor Monarchilor nu-l știe nime, nu-l cunoaște nime; dar' lumea ar voi să-l știe și de aceea se pune pe ghicite. De regulă îl combinează din cuprinsul toastelor rostite cu asemenea ocazii din partea Domnitorilor.

În Petersburg încă s'au rostit toast, lungi și cuprinzătoare toate, din cari cercurile politice pot se combineze mult și multe. Partea cea mai însemnată a vizitei Monarchului nostru la Petersburg a fost adică prânzul de gală, dat în sala „*Nicolae*” a palatului împăresc. Au fost invitate la acest prânz 103 de persoane. Artiști de prima forță, apoi corul și orchestra operei împărătești din Petersburg au delectat cu cântări pe cei dela masă, ear' la momentul potrivit *Țarul Nicolae* a ridicat în onoarea înaltului său oaspe, următorul toast rostit în limba franceză:

„Feriți a ave între noi pe Maiestatea Voastră, pun preț pe aceea, de a mulțumi pentru această nouă *dovadă de sinceră amiciție*, ce ne unește. Această amiciție e întărită printr'o comuniune a părerilor și a principilor, cari ținesc a asigura *popoarelor noastre binefacerile păcii*. Maiestatea Voastră cunoaște cordialele sentimente, ce mă însuflețesc pentru persoana Voastră, precum și deosebitul preț, ce-l pun pe o *deplină solidaritate* între noi, privitoare la înaltul scop, ce urmăm. Beau în sănătatea Maiestății Voastre, în sănătatea Maiesății Sale împărătești și a întregii familii împărătești”.

Împăratul și regele *Francisc Iosif* a răspuns tot franțuzește următoarele:

„Adânc emoționat de primirea plină de simpatie și cordială, ce Maiestatea Voastră

a-ți binevoit a mi-o face, și multiplele atențiuni, de care s'nt încungiuat din momentul când am trecut peste granița acestui imperiu, îmi zace mai ales la inimă de a aduce Maieștii Voastre mulțumirea cea mai viuă și sinceră. Mă bucur a vedea în aceasta un nou gagi al *strînsei amiciei*, care ne unește și care basată pe sentimentele *stimei și lealității reciproce*, formează pentru popoarele noastre o *garanță durabilă a păcii și bunăstării*. Având în ochi cu devoțiune victoria acestei cauze, mă voi simți totdeauna fericit a putea conta pentru scopul acesta pe prețiosul sprijin al Maieștii Voastre, și convins de succesul rezervat *năștelor noastre comune*, beau în sănătatea Maieștii Voastre, în sănătatea Maieștii Sale împărătești și a familiei împărătești.

Din cuprinsul acestor toaste, date de noi în scurt extras încă în numărul de Joi (84) ear' acum reproduse în textul lor autentic, — lumea politică se poate convinge că visita Monarhului nostru la Petersburg s'a făcut în interesul *păcii*, de care popoarele Europei au o necesitate atât de mare. Toastele spun destul de lămurit că între Rusia și Austro-Ungaria s'a legat *pacea și prietenie* pe baza comuniunii de principii politice și că perfectă înțelegere care domnește între capii înfrunțați a acestor două state mari europene nu *periclitează* pacea nici în celelalte părți ale Europei, ba e o garanție formală pentru respectarea păcii și a liniștii interne a fiecărei țări.

Asta o scoatem noi din toastele celor doi împărați. E însă altă întrebare, că toastele erau oare în consonanță cu *contractele* legate cu această ocaziune, și că punctele acestor contracte nu pot să dea naștere la nedumeriri?

Dar' și în direcțiunea aceasta se poate că vom primi lămuriri liniștitoare, formulate în răspunsul ce-l va da baronul *Bánffy* la interpelația contelui *Apponyi*.

Chestiuni bisericesti.

Veduvia preoților.

— În atențiunea sinoadelor eparchiale. —
(Urmare și fine)

Și cum nu? când unii dintre preoții noștri văduvi, nici nu mai fac taină din semiconcubinele (găzdărițele) lor.

Le vâresc în fruntea meselor lor, — le prezintă pe la teatre și oșpețe, se subscriu alături de ele în documente publice „*N. N. preot și N. N. naș*”, va se zică consoartă. În epoca aceasta liberală au ajuns — cum se vede la egală îndreptățire. Azi morala se consideră de nemorală și nemorală de morală, legiuirea de nelegiuire și nelegiuirea de legiuire; cu alte vorbe, preoteasa cea legiuită a popii, e de un caracter și calibru ca semiconcubina nelegiuită a popii văduv. Minunată stare; așa se vede, că cinstea și omenia nu mai are însemnătate și preț.

Ba și mai mult, găzdărița popii se scoală din cabinetul de culcuș al popii în vederea credincioșilor, preoții văduvi le iau la braț înspere parțea inimii lor; le pun de-adreapta lor în căruțe; se preumblă cu ele pe străde și de-alungul trottoarelor, unde se sfâșie chiar și reședința Episcopescă.

Preoți de acesti, nu se sfîșie a reflecta chiar și la posturi mai înalte bisericesti, de pildă, la asesorat și la protopopii și nu odată ni-se oferă trista experiență, că din nefericire, din considerații familiare, de averi, de speculă și din alte considerații mărgave, se aplică la acele posturi, chiar preoți, bătrâni cu semiconcubine (găzdărițe) bine dresate după ei.

Întrebăm, este acesta un lucru cinstit, convenabil în biserică noastră dreptmăritoare? Este acesta un mijloc de moralizarea poporului? Este acesta un lucru din toleranță și mai departe? Avem ce ne mira de nazarenism, de căderea totală a moralei? Ba! până-ce călcăm în picioare sfânta Evanghelie.

În fața demoralizării, ni-se impune dar' datorința, să moralisăm poporul, cel puțin prin lecuirea acelor rane din trecut și prezent cari ne sînt cel puțin cu putință. Un mijloc radical de moralizare ar fi și *oprirea strictă a preoților văduvi de a-și ține găzdărițe*.

Știm că mulți cu furie se vor especta de aceasta — dar' nu le aducem argumente de a-și combate și convinge despre greșala întru care se găsesc cu consoartele lor slăvite: ci le aducem numai aminte virtutea abnegațiunii ce o predică și le punem în prospeccie modelele de preoți văduvi, cari trăsc retraiși, nepretensivi, pustnicește, cari își știu modera veduția, își știu crește familia și fără a se comita scandale publice și fără a se jignească inimile credincioșilor bine simțitori prin ținerea femeilor suspecte la casele lor.

Ne ajunge corupțiunea generală, nazarenismul și neconfesionalismul; să nu mai demoralisăm și cu de aceste.

Nu zicem, că găzdărițele au produs nazarenismul, neconfesionalismul și corupțiunea de azi, dar' susținem, că au contribuit și ele la aceste și fără îndoială contribuiesc — deși nu li-se spune în față — la demoralizarea poporului dela sate.

Sinoadale eparchiale se adună astăzi mâine.

Le punem în vedere chestiunea văduviei preoților, de a curma odată păcatul de mai sus cu ținerea găzdărițelor. Au permis-se a doua căsătorie a preoților, au încete semiconcubinismul preoților văduvi; căci e lucru greșos și demoralizator.

De multe ori vedem, că unii preoți pentru sminte mici și nefsemnate, se trag la răspundere și se pedepesc aspru, până-când preoții văduvi cu semiconcubinele lor, ca păcătoși mari, nici în seamă nu se iau. Titlul „*od așa le rânduie*” ca „*și ei sînt din carne și oase*” nu le dă preferință asupra celor care ar comite păcatul lor în stare de nevăduvie. Dacă e drept, că moralitatea poporului atârna dela preot, apoi e drept și aceea că imoralitatea face provine dela el.

Aici cu leacul ven. părinți sinodali, dacă vreți să întăriți credința în popor, alipirea de biserică și moralitatea.

Vicariatul din Timișoara.

Timișoara sept. patim.

Noi Românii din Timișoara n'avem nici episcopie, nici consistor, nici asemenea institut de cultură mai înalt, până-când streinii au episcopie, consistor, tot felul de institute de cultură, au prelați bisericesti, dignitari civili și militari, cu un cuvânt tot ce le dorește inima lor.

Că n'avem episcopie e ușor de priceput, pentru-că arhieriei noștri se tem, că prin înmulțirea episcopilor li-se vor scurta venitele, dar' că n'avem nici un consistor vina în mare parte o poată conducătorii noștri mari — în gură.

Deși sinodul eparchial arădan precum și congresul național e îndesuit de mameluci — aleși la comandă, totuși se află bărbați independenți, cărora le zace la inimă marile noastre interese sociale, morale și culturale și care la data ocaziune ne vor sări întru ajutor și vor trage la răspundere pe cei păcătoși.

Spre orientarea acestor bărbați independenți și ca să nu cugete cineva, că numai iacă așa de drag ne plângem în publicitate contra arhieriei noștri și în contra *relei* administrațiuni bisericesti, îmi iau voe a face o reprimă asupra luptelor noastre în cele din urmă trei decenii referitoare la realizarea dorințelor noastre drepte și bine motivate.

Părinții și protopărinții noștri simțind lipsa înțeleginții române act în Timișoara — în centrul Bănătuului, și având în vedere, că o administrație mai bună și o activitate mai eficace se condiționează dela o estensiune mai mărginită a organelor diocesane, încă în anul 1872 au cerut dela sinodul eparchial din Arad, ca și până la reînființarea vechei noastre episcopii din Timișoara se înființeze act un consistor cu estinderea la cele patru protopopiate anexasate la dieceza Aradului, cu ocaziunea reînființării metropoliei noastre.

Cererea aceasta a antecesorilor noștri luându-se la pertractare sinodul eparchial din Arad cu conculusul seu de sub nrul 90 din anul 1872 a îndrumat senatul bisericesc din Arad, ca să întrebe comitetele protopresbiterale din cele 4 protopopiate, că cu cât voese a conculge la susținerea unui consistor, ce s'ar înființa în Timișoara.

Comitetele protopresbiterale la provocarea venită din partea senatului bisericesc fără amnare și pe baza declarațiunilor singuraticilor comune bisericesti s'au deobligat a conculge la susținerea înființării consistor și anume: protopopiatul Timișoarei cu 1500 fl., protopopiatul Belintului cu 800 fl. și protopopiatul Lipovei cu 1008 fl., protopopiatul B. Comloș deși s'a pronunțat pentru înființare a cerut, ca și consistorul nostru să se subvenționeze din venitele diocesane, bună-oră ca cel din Oradea-mare.

Pe baza acestor acte și documente, sinodul din anul 1873 cu conculusul seu de sub nr. 147 a luat următoarea hotărâre: „Sinodul eparchial îndrumă pe consistorul din Arad, ca să mai adune datele ce mai lipsesc și toate actele să le subștearnă conculsului național în a cărui competență cade decidera merituală a înființării consistor. Ce va fi mai făcut și ce va fi mai direș consistorul nu știm; atâta însă am aflat din protocoalele conculsului național din anul 1878, că măritul conculs recunoscând necesitatea, posibilitatea și urgența înmulțirii diocesanelor din provinciile metropolitane cu conculsul seu de sub nr. 243 a decretat în principiu înființarea celor două episcopii istorice din Timișoara și Oradea-mare, avizând consistorul metropolitan, că pe lângă ascultarea de bărbați competenți să facă un plan exact și de-

tailat asupra modului și asupra tuturor condițiunilor de realizare practică și neamnată a acelor diocese de nou înființate și fără amnare să-l subștearnă celui mai de aproape conculs național, în cas de oportunitate chiar și cu exoperatul consens al potestății de stat.

(Va urma)

„Părereri din public.”

Din jurul Aradului, 21 Aprilie n.

În numărul 64 al „Trib. Pop.” a apărut o corespondență cu titlul de sus și al cărei rost nu-l înțeleg, dacă nu în sensul, că dl corespondent, ca abonent al „Tribunei”, poate a înțeles a cetă și „Tribuna Poporului”. Căci dacă făcea aceasta nu era cu putință să cadă în eroarea de a învinovăți „Tribuna” pentru certele personale, când tocmai cealaltă a dat și dă ansă la așa ceva.

Nu e vorba, sînt de condamnat certele personale, cari ne aduc și fac atîta rău. Dar' în fine nu acesta e lucrul de căpetenie. Vorba e de principiu, de pușca „Verndi” și „Manlicher” a dlui corespondent.

Din asemănarea ce-o face dl corespondent, se vede, că a fost soldat; prin urmare n'am nimic de obiecționat contra acestei asemănări. Dar' am dori să ni-se spună, ce aume filosofesc cei dela Arad: „Verndi” ori „Manlicher”? Pentru-ce o filosofesc aceasta și nu pe cealaltă? Cari sînt avantajile uneia față de cealaltă? Apoi doar' nu va pretinde nime să iei pușca „se puști”, deși nu cunoști măcar sistemul, ne cum materialul, din care e compus!

Că cei dela „Trib. Pop.” nu sînt dușmanii neamului românesc, asta o cred și eu; și unii și alții caută a îmbunătăți soarta poporului. Deschilirea e numai, că unii spun pe față căile și armele de luptă, ceea-ce nu putem zice despre cei dela „Trib. Pop.”. Primii lucră basai pe trecut și în conformitate cu hotărârile conferențelor naționale, ceilalți lucră în „situațiunea schimbată”, fără să ni-se spună că în ce aume s'a schimbat aceasta. Doar' guvernul unguresc ne tractează mai omeneste? Aceasta nici ei n'o pot afirma! Atunci în ce stă schimbarea situațiunii? Pentru-ce nu îndrănesc a ne spune mai pe față și mai lămurit?

Pentru-ce „se stea poporul în rezervă bine-voitoare”? Și în ce aume stă această rezervă și cătră cine se fie bine-voitoare? Cătră cel-ce te asuprește? Cum? Așa de mișel e poporul român, ca să-și plece capul, când dușmanii îl lovesc mai amarnic? Ori pentru-ca să nu întărim pe Maghiari? D'apoi poporul român n'are să pretindă, ci să cerșească drepturile sale? Și cine crede că le va căpăta cerșind? Ori că vin ele numai iacă așa: „mură în gură”?

Cauza neamului românesc, că a ajuns în stadiul, în care se află, se poate mulțami lupte energice desvolate atîta din partea înțeleginții, cât și a poporului. Ar fi foarte greșit acum a părăsi acest teren, răzămându-ne simplaminte pe „intervențiunile bine-voitorilor noștri”. Căci să se uite, acestea s' fac numai în urma luptelor și jertfelor celor multe aduse de fiii poporului român. Și cu cât luptele noastre vor fi mai intensive și jertfele mai mari, cu atît mai curînd vor interveni „factorii competenți” în favorul nostru; ear' concesionile vor urma ca impuse și nu cerșite!

La luptă ne îndeamnă și dl corespondent și încă în coloanele „Tribunei Poporului”, care cere să stăm în „rezervă bine-voitoare”. Eată pentru-ce susținem eu, că dl corespondent nu cetește foia din chestiune. D'apoi că tocmai aceasta e deschilirea între aceste foi. Prima cere să luptăm ca și până act, pe calea bătău, ear' cealaltă să stăm în „rezervă bine-voitoare” și se așteptăm „mură în gură”!

Să nu fim nedrepti, și aceasta cere uneori să ne astringem rîndurile, ca să fim gata de luptă. Dar' uită a ne spune, că în ce formă ne vom luptă! Dela popor să recere a sta în „rezervă bine-voitoare” adică să nu suferim pe cei dela putere, atunci cum să ne astringem rîndurile, căci faptul acesta înșuși strică „rezerva binevoitoare”?

A lăsa poporul în rezervă bine-voitoare însemnează a-l demoraliza total. Ear' în vreme de lipsă e imposibil a recurge la acest popor, de al cărui sprijin în luptele noastre nu ne putem lipsi. Și apoi doar' nu va crede nime, că înșușirea se poate propaga în 24 ore, ca la comanda militară!

G. — n.

Aforisme politice.

— Una la ei. —

Faptele convin mai mult întru a ne neliniști, decît chiar principiile cele mai periculoase.

Junius.

CRONICĂ

Sibiin, 30 Aprilie n. 1897.

Sfințirea Episcopului Radu. Din Blaj ni-se scrie: Sfințirea episcopului Dr. D. Radu se va face negreșit la 9 Maiu. Amănarea de pe 2 Maiu, s'a făcut, pe cum aud, din pricina că Excelența Sa Episcopul Pavel ar fi împedat în această zi să participe. Pe 9 Maiu însă va veni. După obiceiul bisericii noastre ar fi, ca *trei* episcopi să severșească actul sfințirii. Unii se tem însă, că acest obicei nu se va putea observa, fiindcă episcopul din Gherla nu ar veni la Blaj. — De altfel serbarea sfințirii promise a fi foarte frumoasă; ea va fi privilegiu de convenire la Blaj a multor Români frunțași din toate părțile. O petrece încă se va da cu această ocaziune.

Din Alba-Iulia ni-se scrie: E vorba să avem și noi un medic român. Dl Dr. Alexandru Fodor-Crețulescu, un tiner medic dela universitatea din Viena, a fost zilele acestea pe aici, făcînd visite pe la unele familii frunțase, cu scop de a se informa și a se stabili eventual ca medic privat în orașul nostru. Ar fi foarte bine dacă acea intențiune s'ar realiza. În Alba-Iulia sînt destui Români, ear' jurul e întreg românesc. De altă parte nu avem nici un medic creștin, afară de cei militari; Jidovi sînt însă — patru.

Aud, că tabla regească a redus pedeapsa părintelui *Pecurariu* din *Tiur* la — 1 lună temniță de stat. — Înveștorului *Fagăraș*, condamnat în același proces, nu i-s'a făcut nici o reducere.

Necrolog. Subscriții cu inima înfrîntă de durere anunțăm, că prea iubitul tată, frate moș și socru *Andrei Simona*, proprietar, provăzut cu Sf. Sacramente ale muribunzilor și-a dat nobil suflet în mâinile Creatorului în 27 Aprilie în etate de 68 ani. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată! Băbta, 28 Aprilie n. 1897 Teresia n. Pop, ca soție; Rosalia, Grigorie, Letiția, Eugen și Augustin ca fii, și fiice; Ioan și Simeon ca frați; Alexandru Mircea și Ioan Papp, ca gineri; Augustin, Aurelia, Alexandru, Andrei, Valeria, Emilia și Corneliu, ca nepoți și nepoate.

Alegerea din Brașov. La alegerea de deputat dietal, efectuată ieri în Brașov, a fost candidatul Sașilor oportuniști (negri) *Brennerberg*, care a căpătat 526 voturi, ear' candidatul Sașilor verzi, *Dr. Carl Lantz*, a întrunit numai 205 voturi.

Cu Sașii negrii au votat toți Maghiarii și toți Jidovii Brașovului. Românii au observat perfectă pasivitate.

Fanatism fin de siècle. E vechiu obiceiul la Turci, că atunci cînd pleacă din Constantinopol marea convoi de pelerinii cari duc la Mekka covorul Sultanului, cei mai fanatici mohamedani se aruncă înaintea cămălelor, pentru-ca acestea să-i calce în picioare. Din privilegiul răboșului turco-grec acest fanatism a luat o formă de tot modernă. Un zărist care a fost de față la plecarea lui Osman-Pașa din Constantinopol la răboiu, istorisește că la gară erau sute de mii de oameni, cari au adus furtunoase ovații eroului dela Plevna. În clipa de a poroi trenul mulți Turci se aruncară înaintea locomotivei, pentru-ca trenul să treacă peste ei. Au trebuit să intervină gendarmii, cari numai cu greu au putut goni pe fanții dinaintea locomotivei. Osman Pașa a rămas profund mișcat de entusiasmul musulmanilor.

Sânge pentru — comori. În diferite ținuturi ale Sârbiei țeranii caută deja din bătrîni după niște tradiționale comori: comorile țarului sârbesc Radovan. Nu de mult un biet țeran din satul Stubik a căzut jertfă unei astfel de vînători de aur. Patru țerani se duseseră noaptea la un anumit loc, să sape după comori. Au săpat, au tot săpat, dar' de comori tot n'au dat. Într'un țerănu un țeran zise, că pentru reușita muncii e de lipsă sânge de om. Țeranii au crezut și imediat au prins pe cel mai slab dintre ei, l-au omorît și cu sângele lui au stropit locul bătuit, că ascunde comorile. Dar' nici după sîngerioasa jertfă n'au dat de rîvnitele comori. Firește, ucigașii au fost puși și aruncați în temniță, unde cu frică își vor fi așteptînd pedeapsa pentru nebuna crimă.

Dreptatea Țarului. De curînd Țarul Nicolae II. a dat o frumoasă dovadă de sentimentul seu de dreptate. Un mare duce al casei imperiale, oficer de gardă în Petersburg, începuse a face curte într'un chip foarte bătător la ochi frumoasei logodnice a unui coleg de arme. Logodnicul, un frunțas al nobilimii înalte rusești, a voit să provoace la duel pe marele duce, dar' colegii sei l'au reținut. În schimb toți oficerii și-au luat afacerea asupra lor și s'au deobligat a nu mai conveni cu marele duce, decît în oficiu. Ținînd mare duce s'a plîns tatălui seu, ear' acesta Țarului. Dar' Țarul a dat dreptate corpului oficeresc, ear' pe marele duce l'a transferat într'o depărtată garisoană a imperiului. Într'aceasta logodnicul a rupt cu logodnica sa și s'a cerut la Moșkva, unde la ordinul Țarului, marele duce *Sergius* l'a numit adjunct al seu.

Sinucidere prin foame. Sub podelele turnului dela mănăstirea franciscanilor din Vaf s'a aflat Marți cadavru unui fost călugăr, numit *Galler*. Nefericitul s'a ascuns anume sub podele, pentru a se sinucide prin foame. Pe părăsi el scrisese, că va însemna cu câte o cruce câte zile a răbdat foame. A putut însemna însă abia 5 cruce, a seasa zi se vede

că și-a pierdut puterea să scrie. Sinucisul a fost mai înțai negustor în Vaf. Dănd faliment, s'a călugărit, și a intrat în mănăstirea franciscanilor din Vaf. Dar' nu peste mult a fugit de aici și cătăva vreme a umblat haimana prin țeară, până ce s'a reîntors să se sinucidă la aceeași mănăstire.

Decadența poligamiei. Antecesorul actualului șah al Persiei, *Nasr ed din*, care a căzut victimă unui atentat, era vestit ca mare prieten al poligamiei. În haremul său din Teheran ținea 1700 de odalisce, una mai frumoasă decît cealaltă. Dar' urmașul său, actualul șah *Monsaf-fer-eddin*, a redus, mai mult din punct de vedere economic, numărul odaliscelor sale la 60. Acestea l'au binecuvîntat pîn'acum cu 23 de fete și numai cu 4 copii. Proporia e destul de modestă, dar' totuși Persia nu se poate plînge de urmași.

Răsunarea unui nebul. Un scandal îngrozitor s'a petrecut zilele acestea în Viena. O călă de bărbier, cu numele Carol Ruza, a fost dat afară dintr'un restaurant pentru scandalul ce neconținut le făcea. Atunci rabiului s'a pus de pândă la ușa, așteptînd o victimă, asupra căreia să-și verse furia. Din nenorocire nu peste mult a și eșit din restaurant un sculptor, numit *Francisc Ryba*. Furibundul s'a năpustit imediat asupra-i și cu niște foarfece i-au spintecat pînțele, răniindu-l de moarte. Atentatorul a fost arestat.

Nebunia în Anglia. La Londra s'a publicat de curînd o interesantă statistică asupra nebuliei în Anglia. Statistica arată o mare creștere a numărului nebulilor, dela 1856 încoace. Atunci au fost în Anglia și Wales 36,762 nebuni, iar în 1896 numărul lor s'a urcat la 96,446. E interesant, că după statistică nebunia băntue mai ales între clasele scărce ale populației. La 1856 au fost 31,401 nebuni din aceste clase, la 1896 numărul s'a urcat la 87,417. Dar' aceste date nu trebuie privite în colori atât de negre, pentru-că dela 1856 de-o parte statistica a devenit mai exactă, de altă parte și institutele de alienați s'au înmulțit, luînd sub îngrijirea lor și astfel de pacienți, cari mei nainte nu se socoteau de nebuni, de vreme-ce nu erau primejdioși.

Un principe chelner. Cam șod fenomen, nu-i așa, — dar' adevărat. Interesantul chelner e aplicat în restaurantul *Orossi* din Budapesta și se numește principele *Emeric Stanislaw Woronicki*. Un moș al seu a luat parte în revoluția maghiară din 1848, unde a și căzut. Tatăl seu a emigrat fără nici o avere în Ungaria, și s'a căsătorit cu o fată de rînd, dela care a avut un copil, pe principele chelner. Pierzîndu-și de timpuriu părinții și rămînd fără nici o avere și fără vr'un titlu, nefericitul principe, abia de vr'o 22 de ani, s'a văzut constrîns a se da carierei de chelner.

Din crimele Budapestei. Iarăși un scandal în depravata capitală a țării. Inginerul *Gardos Lajos*, a fost arestat, sub grava acuză, că „*și-ar fi otrăvit soția*”. Arestatul s'a făcut pe baza unei denunțări. Perchișia la casa acuzatului a descoperit gura indicii de vinovăție: mai multe veninuri, despre cari inginerul n'a știut sau n'a vrut, să deie nici o deslușire. Gardos, care are vr'o 34 ani, l'a căsătorit înainte cu 4 ani. Soția sa a fost foarte frumoasă, dar' s'araci. La început soții au trăit fericiti și în belșug, deoarece inginerul are case proprii și o avere măricică. Mai tîrziu s'a ivit ceartă între ei. Soțul s'a îndrăgostit într'o altă fată și i'a imputat direct soției, că ea fi stă în calea fericirii. Din căsătorie s'au născut două fetițe, una de un an și jumătate, cealaltă de o lună. Soția a răposat a doua zi după ultima naștere.

Incendiu teribil. În portul New-Port-New din Virginia a izbucnit luni un incendiu teribil. Au ars două poduri de corăbii încărcate de mărfuri de ale vaporului englez „*Clintonia*” și o corabie din Brems. Pagubele se urcă la 2½ milioane dolari. Capitanul corăbiei din Brems a suferit grave arsuri. Trei matrozi s'au înecat.

Știri mărunte. *Fircsik Gyula*, re-negatul episcop gr-cat. de Munkács, a fost decorat cu crucea de mijloc a ordinului Leopoldi. — *Majdath Gusztav*, episcopul coadjutor cat. din Ardeal, va fi sfîșit mîine în biserică *Mattei* din Buda. — În *New York* s'a desvîlit la 27,000 n. statua fostului președinte al Statelor Unite *Grant*, în prezența președintelui *Mcc-Kinley*, a fostului președinte *Cleveland*, a corpului diplomatic etc.

La

Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”.

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiiu

Stofe veritabile de Brünn.

6 bucată de 3-10 metri,
destulă pentru
un rînd întreg
pentru **domni** costă
numai

fl. 3.10 din veritabilă lână bună
fl. 4.10 din veritabilă lână bună
fl. 4.80 din veritabilă lână bună
fl. 6.— din veritabilă lână mai bună
fl. 7.75 din veritabilă lână fină
fl. 9.— din veritabilă lână mai fină
fl. 10.50 din veritabilă lână foarte fină

lână
curată de
oaie.

O bucată pentru un rînd negru de salon 10 fl.

Stofe pentru pardisii, loden, peruvienne, doskings, stofe pentru oficanții de stat ori de trenuri, cele mai fine kamgarnuri și cheviots etc. se expediază pe lângă prețurile de fabrică dela reală și prea cunoscută de solidă [766] 19—24

Magazină de fabrică **Kiesel-Amhof în Brünn.**

Mustre gratis și franco. — Spedare conform mustrelor.

Spre observare! P. T. publicul se face atent, că stofele se procură cu mult mai ieftin comandate direct, decât prin intervenirea comercianților. Firma Kiesel-Amhof în Brünn trimite toate stofele pe lângă prețurile adevărat de fabrică fără adaugerea rabatului pentru croitori, care păgubește foarte mult mușterii privați.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25
- „Cel mai nou volum de nuvele:“
- „În vîltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Tochmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR ȘI MODURILE SOLUȚIUNII SALE

IN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagine, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele:

Scrierile

mult regretatului poet-prosator

Traian Demetrescu.

- „Intim“, poeme în prosă, nuvele, 1894 fl. —.50
- „Sensitive“, poezii, 1894 —.50
- „Iubita“, nuvele, 1895 1.—
- „Priveliști din viață“, (cu portretul autorului), nuvele, 1896 1.25
- „Aquarele“, poezii, ed. Șaraga, 1896 „ —.50

La comanda, care sînt de a se adresa la „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu (Nagy-Szeben) se se adaugă încă câte 5 cr. porto de 1 volum.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maldadele stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare** etc. [292] 28—100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai, Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György.

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăci 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu **preț redus**. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Aotele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Două raporturi de-ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatorului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.